

Г. Недѣлко, баща му, и му казалъ: „Сынко, я запиши туй си желѣние за зимата въ тази ми книжка, дѣто бѣлѣжѣ туй-онуй.“ Драгне едвамъ можилъ да го надраще, защото отъ студъ была му изтрѣпнала рѣката.

Минала са зимата, дошла пролѣтъ.

Драгне излѣзалъ да са поразходи съ баща си по една широка поляна, обсипана съ миризливы былкы и хубавы цвѣтія. Той не можалъ да имъ са нагледа, неможалъ да имъ